

14. cvičení z PRA

20. - 24. května 2024

Poznámky k testu dobré shody: Chceme otestovat (na hladině α), jestli daná veličina X s konečně mnoha (navzájem různými!) hodnotami a_1, \dots, a_k (ne nutně číselnými) má předepsané pravděpodobnosti (p_1, \dots, p_k) , tedy nulovou hypotézu

$$\mathbf{H}_0 : P(X = a_i) = p_i \text{ pro všechna } i \in \{1, \dots, k\}$$

proti alternativní hypotéze:

$$\mathbf{H}_A : P(X = a_{i_0}) \neq p_{i_0}, \text{ pro alespoň jedno } i_0 \in \{1, \dots, k\}$$

Při n pokusech s veličinou X si pro $i = 1, \dots, k$ označme veličiny

$$N_i = \text{“počet výskytů případu } X = a_i \text{ při } n \text{ pokusech”} .$$

Máme tedy náhodný vektor

$$\mathbf{N} = (N_1, \dots, N_k)$$

a vztah $N_1 + \dots + N_k = n$. Už z toho vidíme, že veličiny N_i nejsou nezávislé, ale zase k té nezávislosti tak daleko nemají. Náhodný vektor \mathbf{N} má tzv. multinomické rozdělení a jednotlivá marginální rozdělení veličin jsou binomická, konkrétně $N_i \sim \text{Bi}(n, p_i)$. Speciálně tedy $E(N_i) = n \cdot p_i$.

Jako testovací veličinu zde používáme:

$$T = \sum_{i=1}^k \frac{(N_i - n \cdot p_i)^2}{n \cdot p_i}$$

která má asymptoticky (tj. pro $n \rightarrow \infty$) tzv. χ^2 -rozdělení s $k - 1$ stupni volnosti. Pro praktické použití této asymptotiky se obvykle požaduje, aby platilo, že

$$n \cdot p_i \geq 5 \text{ pro všechna } i \in \{1, \dots, k\} .$$

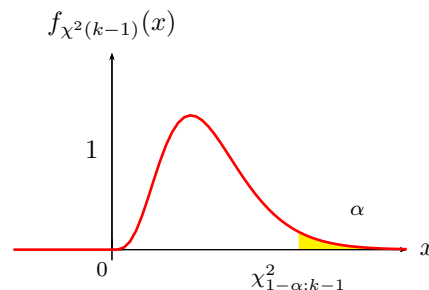
Hodnoty $n \cdot p_i$ se označují jako tzv. *teoretické četnosti*.

Pokud tedy platí nulová hypotéza \mathbf{H}_0 , měly by být hodnoty veličiny T malé. Jestliže hodnoty T budou příliš velké, bude to důvod k zamítnutí nulové hypotézy.

Jak určit hranici, kde už nastane zamítnutí: veličina T má (přibližně) $\chi^2(k - 1)$ rozdělení, tedy platí

$$P_{(\mathbf{H}_0 \text{ platí})} (T > \chi_{1-\alpha; k-1}^2) \doteq \alpha$$

kde $\chi_{1-\alpha; k-1}^2$ je hodnota kvantilu pro $\chi^2(k - 1)$ rozdělení (viz obrázek, kde α je velikost žluté plochy pod hustotou $f_{\chi^2(k-1)}(x)$ pro $\chi^2(k - 1)$ rozdělení).

Kritérium pro **ZAMÍTNUTÍ H_0** (na hladině α) proto volíme jako

$$\mathbf{H}_0 \text{ zamítáme (na hladině } \alpha) \Leftrightarrow t > \chi_{1-\alpha; k-1}^2.$$

Z definice chyby 1. druhu, tj.

$$\text{nastává chyba 1. druhu} \Leftrightarrow (\text{hypotéza } \mathbf{H}_0 \text{ platí} \ \& \ \text{my ji zamítáme})$$

pak totiž máme, že

$$\begin{aligned} P_{(H_0 \text{ platí})}(\text{nastává chyba 1. druhu}) &= P_{(H_0 \text{ platí})}(\text{zamítáme } \mathbf{H}_0 \text{ (na hladině } \alpha)) = \\ &= P_{(H_0 \text{ platí})}(T > \chi_{1-\alpha; k-1}^2) \doteq \alpha \end{aligned}$$

neboli pravděpodobnost chyby 1. druhu (ovšem za předpokladu platnosti \mathbf{H}_0 !) je pak omezena hodnotou α .

Příklad 14.1 (test dobré shody)

Firma má 3 pobočky. Dva roky bylo sledováno, která z nich zaznamenala nejvyšší měsíční výnos. Bylo zjištěno, že nejvýnosnější byla první pobočka 10×, druhá 6× a třetí 8×.

Je možné říct, že první pobočka je nejvýnosnější 2× častěji než každá ze zbylých dvou? Testujte na hladině 1%.

Řešení:

Máme tedy veličinu

$$X = \text{“číslo pobočky, která je zrovna (tj. v daném měsíci) nejvýnosnější”}$$

s $k = 3$ hodnotami {první, druhá, třetí}.

Nejdříve si potřebujeme zjistit, jaké rozdělení

$$P(X = \text{první}) = p_1, \quad P(X = \text{druhá}) = p_2, \quad P(X = \text{třetí}) = p_3$$

vlastně předpokládáme. Z požadavku máme

$$p_1 = 2 \cdot p_2, \quad p_1 = 2 \cdot p_3, \quad p_1 + p_2 + p_3 = 1$$

z čehož dostáváme

$$(p_1, p_2, p_3) = \left(\frac{1}{2}, \frac{1}{4}, \frac{1}{4}\right)$$

Naše hypotéza tedy je

$$\mathbf{H}_0 : \text{veličina } X \text{ má rozdělení s pravděpodobnostmi } (p_1, p_2, p_3) = \left(\frac{1}{2}, \frac{1}{4}, \frac{1}{4}\right),$$

a alternativní hypotéza bude:

$$\mathbf{H}_A : \text{veličina } X \text{ má rozdělení jiné než } \left(\frac{1}{2}, \frac{1}{4}, \frac{1}{4}\right).$$

Využijeme test dobré shody. Celkový počet měření (tj. počet měsíců) je $n = 10 + 6 + 8 = 24$. Pro přehlednost si vypíšeme tabulku s jednotlivými četnostmi (pozorovanými i teoretickými):

i (pobočky)	první	druhá	třetí
n_i (pozorované četnosti)	10	8	6
p_i (teoretické pravděpodobnosti)	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{4}$
$n \cdot p_i$ (teoretické četnosti)	$24 \cdot \frac{1}{2} = 12$	$24 \cdot \frac{1}{4} = 6$	$24 \cdot \frac{1}{4} = 6$

Vidíme, že všechny teoretické četnosti jsou ≥ 5 , takže skutečně můžeme použít asymptotické přiblížení pro testovací statistiku T (ta tedy bude mít χ^2 -rozdělení). Teď už si jen spočítáme hodnotu této statistiky

$$t = \sum_{i=1}^3 \frac{(n_i - np_i)^2}{np_i} = \frac{(10 - 12)^2}{12} + \frac{(8 - 6)^2}{6} + \frac{(6 - 6)^2}{6} = \frac{1}{3} + \frac{2}{3} + 0 = 1$$

a porovnáme s kvantilem χ^2 -rozdělení s $k - 1 = 3 - 1 = 2$ stupni volnosti:

$$t = 1 \not\geq 9.21 \doteq \chi_{0.99; 2}^2 = \chi_{1-\alpha; k-1}^2$$

Protože zamítací kritérium NENÍ splněno, tak H_0 **NEZAMÍTÁME** (na hladině α).

Poznámky k testu nezávislosti: Máme veličiny

- X s (různými) hodnotami $\{a_1, \dots, a_k\}$ a
- Y s (různými) hodnotami $\{b_1, \dots, b_\ell\}$

a chceme otestovat (na hladině α), hypotézu

H_0 : rozdělení veličin X a Y jsou *nezávislá*

proti alternativní hypotéze:

H_A : rozdělení veličin X a Y jsou *závislá*

Při n pokusech s náhodným vektorem (X, Y) si pro $i = 1, \dots, k$ označme veličiny

$$N_{i,j} = \text{“počet výskytů případu } (X, Y) = (a_i, b_j) \text{ při } n \text{ pokusech”} .$$

a opět máme náhodný vektor

$$\mathbf{N} = (N_{1,1}, \dots, N_{k,\ell})$$

s multinomickým rozdělením. Marginální rozdělení jednotlivých veličin $N_{i,j}$ jsou opět binomická a *za předpokladu nezávislosti X a Y* mají střední hodnotu

$$E(N_{i,j}) = n \cdot P(X = a_i, Y = b_j) \stackrel{(\text{nezáv.})}{=} n \cdot P(X = a_i) \cdot P(Y = b_j) .$$

Podobně jako v testu dobré shody by tyto střední hodnoty představovaly teoretické četnosti až na to, že pravděpodobnosti $P(X = a_i)$ a $P(Y = b_j)$ nemáme v hypotéze uvedeny. Proto je odhadneme jako

$$P(X = a_i) \doteq \frac{n_{i,\bullet}}{n} \quad \text{a} \quad P(Y = b_j) \doteq \frac{n_{\bullet,j}}{n}$$

kde $n_{i,\bullet}$ a $n_{\bullet,j}$ jsou naměřené hodnoty veličin

$$N_{i,\bullet} = \sum_{j=1}^{\ell} N_{i,j} = \text{“počet výskytů případu } X = a_i \text{ při } n \text{ pokusech”}$$

$$N_{\bullet,j} = \sum_{i=1}^k N_{i,j} = \text{“počet výskytů případu } Y = b_j \text{ při } n \text{ pokusech”}$$

což jsou tzv. *marginální četnosti*.

Z tohoto důvodu jako testovací veličinu volíme:

$$T = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{\ell} \frac{\left(N_{i,j} - \frac{N_{i,\bullet} \cdot N_{\bullet,j}}{n} \right)^2}{\frac{N_{i,\bullet} \cdot N_{\bullet,j}}{n}}$$

která má asymptoticky (tj. pro $n \rightarrow \infty$) opět χ^2 -rozdělení, tentokrát ale s $(k-1) \cdot (\ell-1)$ stupni volnosti. Pro praktické použití této asymptotiky se obvykle opět požaduje, aby platilo, že

$$\frac{n_{i,\bullet} \cdot n_{\bullet,j}}{n} \geq 5 \quad \text{pro všechna } i = 1, \dots, k \text{ a } j = 1, \dots, \ell.$$

Kritérium pro **ZAMÍTNUTÍ H_0** (na hladině α) volíme podobně jako u testu dobré shody a sice

$$\mathbf{H}_0 \text{ zamítáme (na hladině } \alpha) \Leftrightarrow t > \chi_{1-\alpha; (k-1)(\ell-1)}^2.$$

Příklad 14.2 Na $n = 100$ osobách byla pozorována barva očí a vlasů. Naměřeny byly následující sdružené četnosti:

		Vlasy	
		tmavé	světlé
Oči	modré	10	20
	šedé	10	10
	hnědé	40	10

1. Jsou barvy očí a vlasů nezávislé? Testujte na hladině 5%.
2. Otestujte na hladině 5%, jestli je v populaci stejně tmavovlasých jako světlovlasých.

Řešení:

Označme si veličiny

$X = \text{“barva očí daného člověka”}$

$Y = \text{“barva vlasů daného člověka”}$

a dále budeme pracovat s náhodným vektorem (X, Y) , tj. u daného člověka budeme zjišťovat barvu očí a barvu vlasů.

(a) Budeme testovat hypotézu:

\mathbf{H}_0 : rozdělení veličin X a Y jsou *nezávislá*

proti alternativní hypotéze:

\mathbf{H}_1 : rozdělení veličin X a Y jsou *závislá*.

na hladině významnosti $\alpha = 5\%$.

Četnost případu $(X, Y) = (i, j)$ v tabulce označme jako $n_{i,j}$ a marginální četnosti pak budou

$$n_{i,\bullet} = \sum_j n_{i,j} \quad \text{pro případ } X = i$$

$$n_{\bullet,j} = \sum_i n_{i,j} \quad \text{pro případ } Y = j.$$

což jsou součty v řádcích a sloupcích tabulky:

$n_{i,j}$ (X =) i (Y =) j	tmavé	světlé	$n_{i,\bullet}$
modré	10	20	30
šedé	10	10	20
hnědé	40	10	50
$n_{\bullet,j}$	60	40	

Za předpokladu \mathbf{H}_0 pak jako teoretické četnosti budeme chápat hodnoty $\frac{n_{i,\bullet} \cdot n_{\bullet,j}}{n}$ v této tabulce:

$\frac{n_{i,\bullet} \cdot n_{\bullet,j}}{n}$ (X =) i (Y =) j	tmavé	světlé	$n_{i,\bullet}$
modré	$\frac{30 \cdot 60}{100} = 18$	$\frac{30 \cdot 40}{100} = 12$	30
šedé	$\frac{20 \cdot 60}{100} = 12$	$\frac{20 \cdot 40}{100} = 8$	20
hnědé	$\frac{50 \cdot 60}{100} = 30$	$\frac{50 \cdot 40}{100} = 20$	50
$n_{\bullet,j}$	60	40	

Podmínka na tyto teoretické (tj. očekávané) četnosti ≥ 5 je splněna, takže test nezávislosti můžeme použít. Pro hodnotu testovací statistiky dostaneme

$$t = \sum_{i,j} \frac{\left(n_{i,j} - \frac{n_{i,\bullet} \cdot n_{\bullet,j}}{n}\right)^2}{\frac{n_{i,\bullet} \cdot n_{\bullet,j}}{n}} =$$

$$= \frac{(10 - 18)^2}{18} + \frac{(10 - 12)^2}{12} + \frac{(40 - 30)^2}{30} + \frac{(20 - 12)^2}{12} + \frac{(10 - 8)^2}{8} + \frac{(10 - 20)^2}{20} = 18 + \frac{1}{18} \doteq 18.056 .$$

Tuto hodnotu dále porovnáme s hodnotou kvantilu χ^2 pro $(k-1)(\ell-1)$ stupňů volnosti, kde k je počet položek veličiny X a ℓ je počet položek veličiny Y . Tento počet je nyní jiný, než by byl u “obvyklého” testu dobré shody s $k \cdot \ell$ položkami, protože data jsme použili k odhadu marginálních pravděpodobností.

Kritérium pro **ZAMÍTNUTÍ** \mathbf{H}_0 (na hladině α) bude tedy tvaru

$$t > \chi_{1-\alpha; (k-1)(\ell-1)}^2 \Leftrightarrow \text{zamítáme } \mathbf{H}_0 \text{ (na hladině } \alpha \text{)} .$$

Hledaný kvantil je

$$\chi_{1-\alpha; (3-1)(2-1)}^2 = \chi_{0.95; 2}^2 \doteq 5.992 .$$

Protože

$$t \doteq 18.056 > 5.992 \doteq \chi_{0.95; 2}^2 ,$$

hypotézu o nezávislosti **ZAMÍTÁME**.

(b) V tomto případě budeme uvažovat pouze veličinu Y a testovat (na hladině $\alpha = 5\%$) hypotézu

$$\tilde{\mathbf{H}}_0 : \text{veličina } Y \text{ má rozdělení s pravděpodobnostmi } (p_1, p_2) = \left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right),$$

proti alternativní hypotéze

\tilde{H}_A : veličina Y má rozdělení *jiné* než $(\frac{1}{2}, \frac{1}{2})$.

Využijeme teď opět test dobré shody. Celkový počet měření je zase $n = 100$. Naměřené četnosti odpovídají už spočítaným marginálním četnostem pro hodnoty veličiny Y , tedy $n_i = n_{\bullet,i}$. Pro přehlednost si zase vypíšeme tabulku s jednotlivými četnostmi (pozorovanými i teoretickými):

i (barvy vlasů)	tmavé	světlé
n_i (pozorované četnosti)	60	40
p_i (teoretické pravděpodobnosti)	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
$n \cdot p_i$ (teoretické četnosti)	$100 \cdot \frac{1}{2} = 50$	$100 \cdot \frac{1}{2} = 50$

Vidíme, že všechny teoretické četnosti jsou ≥ 5 , takže můžeme použít asymptotické přiblížení pro testovací statistiku T . Teď už si jen spočítáme hodnotu této statistiky

$$t = \sum_{i=1}^2 \frac{(n_i - np_i)^2}{np_i} = \frac{(60 - 50)^2}{50} + \frac{(40 - 50)^2}{50} = 2 + 2 = 4$$

a porovnáme s kvantilem χ^2 -rozdělení s $k - 1 = 2 - 1 = 1$ stupněm volnosti:

$$t = 4 > 3.84 \doteq \chi_{0.95; 1}^2 = \chi_{1-\alpha; k-1}^2$$

Protože zamítací kritérium JE splněno, tak \tilde{H}_0 **ZAMÍTÁME** (na hladině α).

Příklad 14.3 (test nezávislosti veličin)

V přímořském středisku probíhá kurz surfování a vodních lyží pro děti. Vybíráme 100 účastníků a sledujeme následující rozdělení sportů mezi chlapce a dívky:

	surf	vodní lyže
chlapci	40	20
dívky	20	20

- (a) Testujte na hladině $\alpha = 1\%$, zda je druh sportu nezávislý na tom, zda je zvolen chlapcem nebo dívkou.
 (b) Testujte na hladině $\alpha = 5\%$, zda jsou počty chlapců a dívek účastnících se kurzu přibližně stejné.

Řešení:

Nechť veličina X označuje pohlaví daného dítěte a Y druh sportu, který si vybralo.

(a) Budeme testovat hypotézu:

H_0 : rozdělení veličin X a Y jsou *nezávislá*

proti alternativní hypotéze:

H_1 : rozdělení veličin X a Y jsou *závislá*.

na hladině významnosti $\alpha = 5\%$.

Naměřené četnosti $n_{i,j}$ a marginální četnosti $n_{i,\bullet}$ a $n_{\bullet,j}$ pak budou:

$n_{i,j}$ ($X =$) i (Y =) j	surf	vodní lyže	$n_{i,\bullet}$
chlapci	40	20	60
dívky	20	20	40
$n_{\bullet,j}$	60	40	

Celkový počet dětí je $n = \sum_{i,j} n_{ij} = 40 + 20 + 20 + 20 = 100$. Za předpokladu \mathbf{H}_0 pak teoretické četnosti $\frac{n_{i,\bullet} \cdot n_{\bullet,j}}{n}$ v této tabulce budou:

$\frac{n_{i,\bullet} \cdot n_{\bullet,j}}{n}$ ($X =$) i (Y =) j	surf	vodní lyže	$n_{i,\bullet}$
chlapci	$\frac{60 \cdot 60}{100} = 36$	$\frac{40 \cdot 60}{100} = 24$	60
dívky	$\frac{60 \cdot 40}{100} = 24$	$\frac{40 \cdot 40}{100} = 16$	40
$n_{\bullet,j}$	60	40	

Podmínka na tyto teoretické (tj. očekávané) četnosti ≥ 5 je splněna, takže test nezávislosti můžeme použít. Pro hodnotu testovací statistiky dostaneme

$$t = \sum_{i,j} \frac{\left(n_{i,j} - \frac{n_{i,\bullet} \cdot n_{\bullet,j}}{n} \right)^2}{\frac{n_{i,\bullet} \cdot n_{\bullet,j}}{n}} =$$

$$= \frac{(40 - 36)^2}{36} + \frac{(20 - 24)^2}{24} + \frac{(20 - 24)^2}{24} + \frac{(20 - 16)^2}{16} \doteq 2.78 .$$

Tuto hodnotu dále porovnáme s hodnotou kvantilu χ^2 pro $(k-1)(\ell-1) = 1$ stupňů volnosti, kde $k = 2$ je počet položek veličiny X a $\ell = 2$ je počet položek veličiny Y .

Kritérium pro **ZAMÍTNUTÍ** \mathbf{H}_0 (na hladině α) bude tedy tvaru

$$t > \chi_{1-\alpha;1}^2 \Leftrightarrow \text{zamítáme } \mathbf{H}_0 \text{ (na hladině } \alpha \text{)} .$$

Hledaný kvantil je

$$\chi_{1-\alpha;1}^2 = \chi_{0.99;1}^2 = 6.63 .$$

Protože

$$t \doteq 2.78 \not> 6.63 \doteq \chi_{0.99;1}^2 ,$$

hypotézu o nezávislosti **NEZAMÍTÁME**.

(b) V tomto případě budeme uvažovat pouze veličinu X a testovat (na hladině $\alpha = 5\%$) hypotézu

$$\tilde{\mathbf{H}}_0 : \text{veličina } X \text{ má rozdělení s pravděpodobnostmi } (p_1, p_2) = \left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right),$$

proti alternativní hypotéze

$$\tilde{\mathbf{H}}_A : \text{veličina } X \text{ má rozdělení } \textit{jiné} \text{ než } \left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right).$$

Využijeme teď opět test dobré shody. Celkový počet měření je zase $n = 100$. Naměřené četnosti odpovídají už spočítaným marginálním četnostem pro hodnoty veličiny X , tedy $n_i = n_{i,\bullet}$. Pro přehlednost si zase vypíšeme tabulku s jednotlivými četnostmi (pozorovanými i teoretickými):

i	chlapci	dívky
n_i (pozorované četnosti)	60	40
p_i (teoretické pravděpodobnosti)	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
$n \cdot p_i$ (teoretické četnosti)	$100 \cdot \frac{1}{2} = 50$	$100 \cdot \frac{1}{2} = 50$

Vidíme, že všechny teoretické četnosti jsou ≥ 5 , takže můžeme použít asymptotické přiblížení pro testovací statistiku T . Teď už si jen spočítáme hodnotu této statistiky

$$t = \sum_i \frac{(n_i - np_i)^2}{np_i} = \frac{(60 - 50)^2}{50} + \frac{(40 - 50)^2}{50} = 2 + 2 = 4$$

a porovnáme s kvantilem χ^2 -rozdělení s $k - 1 = 2 - 1 = 1$ stupněm volnosti:

$$t = 4 > 3.84 \doteq \chi_{0.95;1}^2 = \chi_{1-\alpha;1}^2$$

Protože zamítací kritérium JE splněno, tak \tilde{H}_0 **ZAMÍTÁME** (na hladině α).

Příklad 14.4 (oboustranný intervalový odhad pro střední hodnotu)

Opakovaná měření stejné koncentrace látky (tj. náhodné veličiny X) vedla k následujícím výsledkům:

$$\mathbf{x} = (0.2, 0.23, 0.21, 0.16, 0.18, 0.19, 0.14, 0.18, 0.21).$$

Najděte oboustranný symetrický 90% interval spolehlivosti pro střední hodnotu μ .

(Nápověda: $\sum_i x_i = 1.7$, $\sum_i x_i^2 = 0.3272$).

Řešení:

Pro veličinu X budeme předpokládat normální rozdělení $N(\mu, \sigma^2)$ (to jednak přibližně platí a především pouze za tohoto předpokladu můžeme používat známé vzorce). Dále budeme předpokládat, že měření byla nezávislá.

Intervalový odhad střední hodnoty μ (pro spolehlivost $0.9 = 1 - \alpha$) je:

$$\langle \mu_L, \mu_U \rangle = \left\langle \bar{\mathbf{x}} - \frac{s_{\mathbf{x}}}{\sqrt{n}} t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-1}, \bar{\mathbf{x}} + \frac{s_{\mathbf{x}}}{\sqrt{n}} t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-1} \right\rangle.$$

Pro jeho vyčíslení potřebujeme znát realizaci výběrového průměru $\bar{\mathbf{x}}$ a výběrového rozptylu $s_{\mathbf{x}}^2$ z realizace $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n)$ rozsahu $n = 9$:

- realizace výběrového průměru:

$$\bar{\mathbf{x}} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i = \frac{0.2 + 0.23 + \dots + 0.21}{9} = \frac{1.7}{9} \doteq \mathbf{0.189}$$

- realizace výběrového rozptylu

$$\begin{aligned} s_{\mathbf{x}}^2 &= \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{\mathbf{x}})^2 = \frac{1}{n-1} \left(\sum_{i=1}^n x_i^2 \right) - \frac{n}{n-1} \bar{\mathbf{x}}^2 = \\ &= \frac{1}{n-1} \left(\sum_{i=1}^n x_i^2 \right) - \frac{1}{n(n-1)} \left(\sum_{i=1}^n x_i \right)^2 = \end{aligned}$$

$$= \frac{0.2^2 + 0.23^2 + \dots + 0.21^2}{8} - \frac{1.7^2}{9 \cdot 8} \doteq 7.6 \cdot 10^{-4},$$

$$\underbrace{\hspace{10em}}_{=\frac{0.3272}{8}=0.0409}$$

- realizace směrodatné odchylky

$$s_x = \sqrt{s_x^2} \doteq 2.76 \cdot 10^{-2}$$

Intervalový odhad střední hodnoty μ (pro spolehlivost $0.9 = 1 - \alpha$) nyní je:

$$\begin{aligned} \langle \mu_L, \mu_U \rangle &= \left\langle \bar{x} - \frac{s_x}{\sqrt{n}} t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-1}, \bar{x} + \frac{s_x}{\sqrt{n}} t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-1} \right\rangle \doteq \\ &\doteq \left\langle 0.189 - \frac{2.76 \cdot 10^{-2}}{3} \underbrace{t_{0.95; 8}}_{1.86}, 0.189 + \frac{2.76 \cdot 10^{-2}}{3} t_{0.95; 8} \right\rangle \doteq \\ &\doteq \langle \mathbf{0.172}, \mathbf{0.206} \rangle . \end{aligned}$$

Příklad 14.5 (jednostranné intervalové odhady pro střední hodnotu)

V terénu jsme naměřili tyto výšky rostlin daného druhu (v centimetrech)

$$(75, 85, 58, 72, 70, 75) .$$

Předpokládejme, že výška rostliny X má normálního rozdělení $N(\mu, \sigma^2)$. Stanovte horní a dolní 95% interval spolehlivosti pro střední hodnotu μ .

(Nápověda: $\sum_i x_i = 435$ cm, $\sum_i x_i^2 = 31923$ cm²).

Řešení:

K určení intervalového odhadu opět použijeme statistiku

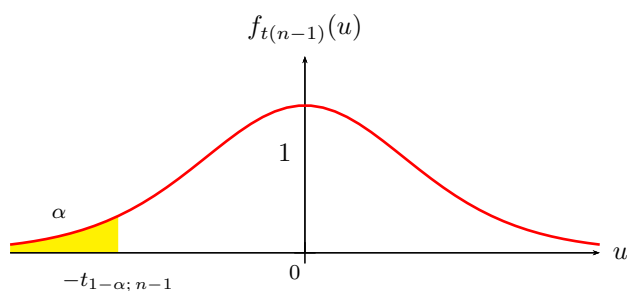
$$T = \frac{\bar{X} - \mu}{S_X} \sqrt{n}$$

která má Studentovo rozdělení $t(n-1)$, kde $n = 6$ je rozsah souboru. Poznamenejme, že zatímco centrální limitní větu používáme pro velká n , protože obvykle pro X máme nějaké “obecné” rozdělení, tak v případě, kdy X má *právě* normální rozdělení, známe rozdělení veličiny T také přesně a to pro jakákoliv n (tj. i malá).

- **Horní** interval spolehlivosti pro μ (tj. μ bude omezené *seshora*) dostaneme ze vztahu

$$P\left(\underbrace{t_{\alpha; n-1}}_{-t_{1-\alpha; n-1}} \leq T \right) = 1 - \alpha$$

který vyjadřuje **dolní** $1 - \alpha = 95\%$ intervalový odhad pro veličinu T (viz obrázek):

Případ

$$-t_{1-\alpha; n-1} \leq \frac{\bar{X} - \mu}{S_X} \sqrt{n}.$$

tedy nastává s pravděpodobností $1 - \alpha = 95\%$. Po úpravě dostaneme pro horní interval spolehlivosti parametru μ tvar:

$$\mu \leq \bar{X} + \frac{S_X}{\sqrt{n}} t_{0.95; 5}.$$

Pro jeho vyčíslení potřebujeme znát realizaci výběrového průměru \bar{x} a výběrového rozptylu s_x^2

$$\bar{x} = \frac{1}{6} \sum_{i=1}^6 x_i = \frac{435}{6} = 72.5$$

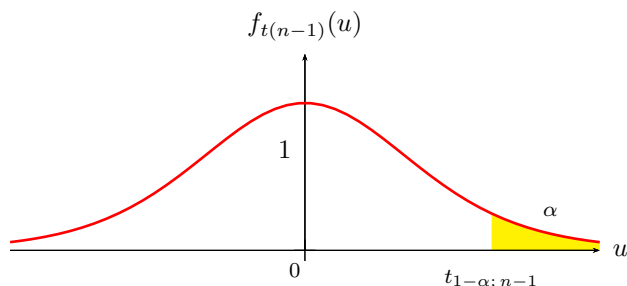
$$s_x^2 = \frac{1}{5} \left(\sum_{i=1}^6 x_i^2 - 6 \cdot (\bar{x})^2 \right) = \frac{385.5}{5} \doteq 77.1, \quad s_x \doteq 8.78.$$

Z tabulek kvantilů Studentova rozdělení dostaneme $t_{0.95; 5} \doteq 2.02$, a hledaný interval je tedy

$$\begin{aligned} (-\infty, \mu_H) &= \left(-\infty, \bar{x} + \frac{s_x}{\sqrt{n}} \cdot t_{0.95; 5} \right) = \left(-\infty, 72.5 + \frac{8.78}{\sqrt{6}} \cdot 2.02 \right) = \\ &= (-\infty, 79.74). \end{aligned}$$

• Podobně dostaneme **dolní** interval spolehlivosti pro μ (tj. μ bude omezené *zespodu*) ze vztahu pro **horní** $1 - \alpha = 95\%$ intervalový odhad veličiny T (viz obrázek)

$$P\left(T \leq t_{1-\alpha; n-1}\right) = 1 - \alpha$$

tedy

$$\frac{\bar{X} - \mu}{S_X} \sqrt{n} \leq t_{1-\alpha; n-1}.$$

a po úpravě

$$\bar{X} - \frac{S_X}{\sqrt{n}} t_{0.95;5} \leq \mu$$

a dosazení máme

$$\begin{aligned} \langle \mu_D, \infty \rangle &= \left\langle \bar{x} - \frac{s_x}{\sqrt{n}} \cdot t_{0.95;5}, \infty \right\rangle = \left\langle 72.5 - \frac{8.781}{\sqrt{6}} \cdot 2.02, \infty \right\rangle = \\ &= \langle \mathbf{65.26}, \infty \rangle . \end{aligned}$$

Příklad 14.6 (test střední hodnoty normálního rozdělení při neznámém rozptylu)

Provádíme průzkum, jaký skutečný objem piva X točí v nejmenované restauraci. Zakoupeno bylo $n = 10$ piv a jejich objem byl (v litrech):

$$\mathbf{x} = (0.510, 0.462, 0.491, 0.466, 0.451, 0.503, 0.475, 0.487, 0.512, 0.505).$$

Předpokládejte, že natočený objem piva X se řídí normálním rozdělením a jednotlivá měření jsou nezávislá.

(a) Pro zvolenou hladinu $\alpha = 0.05$ odhadněte (symetricky intervalově) střední hodnotu objemu natočeného piva.

(b) Na hladině $\alpha = 0.05$ otestujte hypotézu, že dostaneme natočeno alespoň $\mu_0 = 0.5$ litru.

(Nápověda: $\sum_i x_i = 4.86$ l, $\sum_i (\bar{x} - x_i)^2 \doteq 42.5 \cdot 10^{-4}$ l²).

Řešení:

Rozptyl je neznámý. Spočítáme si proto realizaci výběrového průměru \bar{x} a výběrové směrodatné odchylky s_x :

$$\bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i = \frac{1}{10} (0.510 + 0.462 + \dots + 0.505) = \frac{4.86}{10} = \mathbf{0.486}$$

$$s_x^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2 = \frac{42.5 \cdot 10^{-4}}{9} \doteq \mathbf{4.72 \cdot 10^{-4}}$$

$$s_x = \sqrt{s_x^2} = \sqrt{4.72} \cdot 10^{-2} \doteq \mathbf{2.17 \cdot 10^{-2}} .$$

(a) Potřebný kvantil Studentova rozdělení je $t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-1} = t_{0.975;9} \doteq 2.26$ a hledaný oboustranný symetrický 95% interval spolehlivosti (v litrech) pro střední hodnotu μ tedy je

$$\begin{aligned} \langle \mu_L, \mu_U \rangle &= \left\langle \bar{x} - \frac{s_x}{\sqrt{n}} \cdot t_{0.975;9}, \bar{x} + \frac{s_x}{\sqrt{n}} \cdot t_{0.975;9} \right\rangle \doteq \\ &\doteq \left\langle 0.486 - \underbrace{\frac{2.17 \cdot 10^{-2}}{\sqrt{10}} \cdot 2.26}_{\doteq 0.016}, 0.486 + \frac{2.17 \cdot 10^{-2}}{\sqrt{10}} \cdot 2.26 \right\rangle \doteq \langle \mathbf{0.47}, \mathbf{0.502} \rangle . \end{aligned}$$

(b) Otestujeme nulovou hypotézu

$$\mathbf{H}_0 : \mu \geq 0.5 (= \mu_0)$$

proti alternativní hypotéze:

$$\mathbf{H}_1 : \mu < 0.5$$

na hladině významnosti $\alpha = 0.05$.

Opět použijeme statistiku

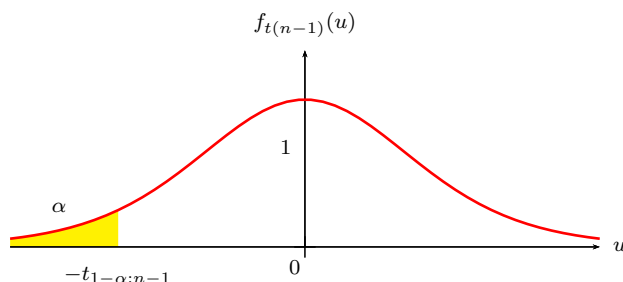
$$T = \frac{\bar{X} - \mu_0}{S_X} \cdot \sqrt{n}$$

a **ZAMÍTACÍ** kritérium

$$t < -t_{1-\alpha; n-1} \Leftrightarrow \text{zamítáme } \mathbf{H}_0 \text{ (na dané hladině } \alpha \text{)} .$$

Proč má zamítací kritérium uvedený tvar: Za předpokladu platnosti nulové hypotézy, tj. pokud $E(X) \geq \mu_0$, bude mít hustota pro statistiku T svůj vrchol v intervalu $(0, \infty)$. Očekávané hodnoty takovéto statistiky T by se měly pohybovat spíše v kladných až nulových hodnotách. Pokud se příliš odchýlí do záporných hodnot, bude to důvod k zamítnutí nulové hypotézy. "Nejhorší" z tohoto hlediska je krajní případ $E(X) = \mu_0$, pro který má T opět Studentovo t -rozdělení s $n - 1$ stupni volnosti (viz obrázek). (V ostatních případech $\mu > \mu_0$ uz ovšem statistika T Studentovo rozdělení nemá!)

Chyba 1. druhu s pravděpodobností α zde tedy bude soustředěna jen na jedné straně:

Podobně jako předtím máme

$$\begin{aligned} P_{(H_0 \text{ platí})}(\text{nastává chyba 1. druhu}) &= P_{(H_0 \text{ platí})}(\text{zamítáme } \mathbf{H}_0) = \\ &= P_{(H_0 \text{ platí})}(T < -t_{1-\alpha; n-1}) = \alpha \end{aligned}$$

Realizace testovací statistiky je

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{s_x} \sqrt{n} \doteq \frac{0.486 - 0.5}{2.17 \cdot 10^{-2}} \sqrt{10} \doteq -2.04$$

a kvantil Studentova rozdělení je

$$-t_{1-\alpha; n-1} = -t_{0.95; 9} \doteq -1.83 .$$

Protože

$$t \doteq -2.04 < -1.83 \doteq -t_{0.95; 9} ,$$

nulovou hypotézu tedy **ZAMÍTÁME**. V této hospodě bychom si tedy asi pivo dávat nechtěli.

Doplnění: Na druhé straně, pokud by přišla do této hospody kontrola a chtěla testovat správnou míru, tj. hypotézu

$$\mathbf{H}'_0 : \mu = 0.5 (= \mu_0)$$

také na hladině $\alpha = 0.05$, dojde k jinému závěru:

$$|t| \doteq 2.04 \not> 2.26 \doteq t_{0.975; 9} = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-1}$$

a tudíž hypotézu H_0 **NEZAMÍTNĚ**.

Test pomocí intervalu spolehlivosti z části (a):

$$\mu_0 = 0.5 \in \langle 0.47, 0.502 \rangle = \langle \mu_L, \mu_U \rangle$$

nám dává opět stejnou odpověď, tj. nezamítnutí.